

EL PAÍS - 22 març - 2001

REPORTATGE

El Teatre Malic, un dels més petits pel que fa a aforament. / CARLES RIBAS

Sales alternatives: els laboratoris del teatre

L'experimentació, el risc i el voluntarisme defineixen
la filosofia dels locals estables de petit format de Barcelona

BELÉN GINART

D'uns anys ençà, les sales alternatives de Barcelona han anat consolidant un lloc a la cartellera teatral. L'etiqueta que les engloba s'ha buidat de connotacions pejoratives per esdevenir un veritable segell d'identitat, mentre l'arc dels seus espectadors s'ha anat ampliant. Fins i tot han vist néixer una nova generació de locals teatrals amb una programació encara més al marge del circuit comercial —un *off-off*, per entendre'ns—. Però, tot i això, no viuen una situació normalitzada, i els seus responsables han de fer grans esforços per garantir-ne la supervivència.

La Sala Beckett, el Malic, el Versus Teatre, l'Espai Escènic Joan Brossa, la Muntaner, el Nou Tantarantana i l'Ar-

tenbrut (agrupats en una Coordinadora) són les set sales alternatives estables de Barcelona. Són teatres d'un aforament reduït, que oscil·la entre les 50 i les 200 butaques, amb línies disperses però una mateixa filosofia: tractar d'omplir buits de la cartellera barcelonina i donar espai al risc i l'experimentació. Cada una té un segell distintiu que les fa convenientes per a un o altre muntatge, i per això alguns dels creadors consagrats més inquietos les escullen com l'espai ideal on exhibir les seves propostes més personals, que no cabrien en un altre lloc. Són autèntics laboratoris del teatre català i, com succeeix en tota tasca de recerca, a vegades obtenen resultats minsos i d'altres topen amb troballes impagables. Han aconseguit el suport dels espectadors, i els entesos les

consideren un element imprescindible per a l'equilibri ecològic del teatre a Catalunya. Tot i això, el dia a dia d'aquestes sales és una lluita per la supervivència fent malabarismes amb uns pressupostos molt ajustats. És lògic, en un país que destina pocs recursos a la investigació.

Les set sales alternatives de Barcelona van sumar l'any passat un total de 107.647 espectadors. Això suposa un increment del 10% en relació a 1999, dos punts per sobre de la mitjana de teatres de la ciutat. Aquesta xifra de públic es va repartir entre 153 espectacles, dels quals se'n van oferir 2.260 funcions. Una petita part d'aquests muntatges eren de producció pròpia, que són els que més ajuden a definir el caràcter i la línia de cada sala. Passa a la pàgina 2